

การพัฒนาแพลตฟอร์มวิสาหกิจชุมชนในการเพิ่มช่องทางจำหน่ายสินค้า OTOP และส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรบูรณาการกับการศึกษา เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนในพื้นที่จังหวัดสมุทรปราการ*

DEVELOPMENT OF A COMMUNITY ENTERPRISE PLATFORM TO INCREASE DISTRIBUTION CHANNELS FOR OTOP PRODUCTS AND PROMOTE AGRICULTURAL TOURISM INTEGRATED WITH EDUCATION FOR SUSTAINABLE DEVELOPMENT IN SAMUT PRAKAN PROVINCE

วาสนา สังข์พุ่ม

Wassana Sangpum

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี กรุงเทพมหานคร ประเทศไทย

Faculty of Education, Thonburi Rajabhat, Bangkok, Thailand

Corresponding author E-mail: wasana.s@dru.ac.th

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐาน พัฒนา และขยายผลแพลตฟอร์มวิสาหกิจชุมชนสำหรับเพิ่มช่องทางจำหน่ายสินค้า OTOP และส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรแบบบูรณาการในจังหวัดสมุทรปราการ โดยมุ่งเน้นการเชื่อมโยงกับการศึกษาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน เป็นงานวิจัยเชิงพัฒนาที่ดำเนินการเป็น 3 ระยะ ได้แก่ 1) ศึกษาข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาแพลตฟอร์ม ใช้แบบสัมภาษณ์ ประชุมกลุ่ม ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 48 คน วิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา 2) พัฒนาแพลตฟอร์มวิสาหกิจ คัดเลือกชุมชนทดลอง 1 ชุมชน การสร้างและตรวจสอบแพลตฟอร์มออนไลน์ในรูปแบบเว็บไซต์หรือแอปพลิเคชันที่มีระบบ E-Commerce ตรวจสอบมาตรฐานความถูกต้อง และมาตรฐานความเป็นไปได้ โดยใช้แบบสอบถาม ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 คน การทดลองใช้ประเมินสภาพการดำเนินงานและความพึงพอใจ การประเมินประสิทธิภาพแพลตฟอร์มตามมาตรฐานความเหมาะสมและมาตรฐานความเป็นประโยชน์ โดยใช้แบบสอบถาม กลุ่มเจ้าหน้าที่ของรัฐและกลุ่มชุมชนที่มีส่วนร่วมในการทดลองใช้ จำนวน 64 คน วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ยเลขคณิตและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เนื้อหา และ 3) ขยายผลการใช้แพลตฟอร์ม สอบถามมาตรฐานการยอมรับจากตัวแทนองค์การบริหารราชการส่วนท้องถิ่น จำนวน 47 แห่ง ที่ไม่ได้เป็นชุมชนทดลอง วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ยเลขคณิตและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการศึกษาพบว่า แพลตฟอร์มออนไลน์ในรูปแบบเว็บไซต์หรือแอปพลิเคชันที่มีระบบ E-Commerce มีความถูกต้อง อยู่ในระดับมากและความเป็นไปได้ในระดับมากที่สุด ทดลองใช้แพลตฟอร์มที่ชุมชนตำบลบางน้ำผึ้ง พบว่า สภาพการดำเนินงานในการใช้แพลตฟอร์มอยู่ในระดับมากที่สุด ชุมชนมีความพึงพอใจมากที่สุด การประเมินประสิทธิภาพ

แพลตฟอร์มได้รับการประเมินความเหมาะสมและความเป็นประโยชน์อยู่ในระดับมากที่สุด และการขยายผลการใช้แพลตฟอร์มมีการยอมรับอยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ: แพลตฟอร์มวิสาหกิจชุมชน, สินค้า OTOP, การท่องเที่ยวเชิงเกษตรการบูรณาการ, การศึกษากับการพัฒนาที่ยั่งยืน

Abstract

This study aims to study basic information, develop and expand a community enterprise platform to increase distribution channels for OTOP products and promote integrated agricultural tourism in Samut Prakan Province, with an emphasis on linking with education for sustainable development. This developmental research was conducted in three phases. Phase 1 involved studying the foundational data for platform development through interviews and focus group discussions with 48 experts. The collected data were analyzed using content analysis. Phase 2 focused on developing the community enterprise platform by selecting one pilot community and creating an online platform in the form of a website or application with an e-commerce system. The platform's accuracy and feasibility were verified by 9 experts using questionnaires. A trial implementation assessed operational conditions, user satisfaction, and platform efficiency based on standards of appropriateness and usefulness. This evaluation involved 64 participants, including government officials and community members. Data were analyzed using mean, standard deviation, and content analysis. Phase 3 expanded the platform's use by assessing acceptance standards from representatives of 47 local administrative organizations outside the pilot community. Data analysis included mean, standard deviation, and content analysis. The results showed that the community enterprise platform effectively increased OTOP product distribution and promoted agricultural tourism integrated with education for sustainable development in Samut Prakan Province. The platform, developed based on the local context of community enterprises and agricultural tourism, demonstrated high levels of accuracy and the highest level of feasibility. The pilot implementation in Bang Nam Phueng Subdistrict showed the highest level of operational efficiency and community satisfaction. The platform's effectiveness met the highest standards of appropriateness and usefulness, and its broader implementation was highly accepted by local administrative organizations.

Keywords: Community Enterprise Platform, OTOP Products, Agro-Tourism, Integration of Education and Sustainable Development

บทนำ

ในยุคดิจิทัล ปัจจัยสำคัญหนึ่งส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงเชิงธุรกิจและการตลาด คือ การนำแพลตฟอร์มดิจิทัลมาประยุกต์ใช้ ซึ่งนอกจากจะช่วยในเรื่องการจัดการภายในองค์กรแล้ว ยังช่วยอำนวยความสะดวกให้กับลูกค้าและเพิ่มช่องทางการเข้าถึงสินค้าและบริการ รวมถึงสร้างโอกาสทางธุรกิจใหม่ ๆ อย่างเป็นรูปธรรม ดังนั้น การนำเทคโนโลยีแพลตฟอร์มมาเสริมศักยภาพให้กับกลุ่มวิสาหกิจชุมชนจึงกลายเป็นเรื่องจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับการขยายตลาด OTOP และการท่องเที่ยวเชิงเกษตรในพื้นที่ การเรียนรู้และอัปเดตเพื่อใช้ประโยชน์ แพลตฟอร์ม (Platform) แพลตฟอร์มจะอยู่ในบริบทของแอปพลิเคชันต่าง ๆ ที่อำนวยความสะดวกในการทำงานเพื่อเชื่อมต่อกับโลกดิจิทัลของผู้คน ในบริบทของธุรกิจสมัยใหม่ แพลตฟอร์มเป็นเครื่องมือที่มีความสามารถด้านธุรกิจ หรือเทคโนโลยีที่หลากหลาย เช่น แพลตฟอร์มเทคโนโลยีในปัจจุบัน มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการเปลี่ยนแปลงทางดิจิทัล โดยมอบฟังก์ชันการทำงานที่ปรับปรุงกระบวนการและขับเคลื่อนมูลค่าทางธุรกิจให้กับลูกค้า จึงมีส่วนสนับสนุนการทำธุรกรรมออนไลน์และอำนวยความสะดวกทั้งลูกค้าและเจ้าของธุรกิจในการทำธุรกรรมระหว่างกัน ในปี พ.ศ. 2559 ปัญหาสำคัญในการทำธุรกรรมออนไลน์ คือ ลูกค้าหรือนักท่องเที่ยวไม่เชื่อมั่นต่อสินค้าและบริการและไม่มั่นใจการซื้อสินค้าออนไลน์ ในขณะที่ผู้ประกอบการยังขาดความรู้ ความเข้าใจและทักษะในการพัฒนาระบบการทำธุรกรรมออนไลน์ รวมทั้งขาดทักษะภาษาอังกฤษและขาดต้นทุนในการพัฒนาเว็บไซต์ (สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์, 2560)

OTOP เป็นแนวคิดที่เน้นขบวนการสร้างรายได้จากผลิตภัณฑ์ในแต่ละหมู่บ้านหรือตำบลแนวคิดนี้ สนับสนุนและส่งเสริมให้ท้องถิ่นสามารถสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์ (Product) โดยมีกิจกรรมการคิดค้นและพัฒนาผลิตภัณฑ์ทางการตลาด การผลิต การบริหารจัดการและการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีใน การผลิตให้มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับและต้องการของตลาดสากล รวมถึงเป็นการสืบสานวัฒนธรรมที่ดั้งเดิมของท้องถิ่นให้คงอยู่ต่อไป สร้างความภูมิใจให้กับคนรุ่นต่อ ๆ ไป และวางรากฐานที่สำคัญของประเทศและสังคมไทย อีกทั้งเป็นแนวคิดที่ต้องการให้แต่ละหมู่บ้านมีผลิตภัณฑ์หลัก ประเภท ที่ใช้วัตถุดิบทรัพยากรท้องถิ่น ลดปัญหาการอพยพย้ายถิ่นไปสู่เมืองใหญ่ (กรมการพัฒนาชุมชน, 2553) สู่การเป็นวิสาหกิจชุมชน ซึ่งเป็นการผลิตสินค้า หรือการให้บริการที่ดำเนินการโดยคณะบุคคลที่มีความผูกพัน มีวิถีชีวิตร่วมกันและรวมตัวกัน เพื่อสร้างรายได้และเพื่อการพึ่งพาตนเองของครอบครัว ชุมชนและระหว่างชุมชน การประกอบการเพื่อการจัดการ “ทุนของชุมชน” อย่างสร้างสรรค์เพื่อการพึ่งตนเอง เกิดความเข้มแข็งของชุมชนและความสงบสุขด้วย (กัญญามาน อินทวงศ์, 2550)

จังหวัดสมุทรปราการถือเป็นศูนย์กลางสำคัญของประเทศ เนื่องจากมีระบบคมนาคมที่สะดวกและทันสมัย ไม่ว่าจะเป็นถนนสายหลักที่เอื้อต่อการขนส่งสินค้า และท่าอากาศยานนานาชาติสุวรรณภูมิที่รองรับการเดินทางทั้งภายในและต่างประเทศ อย่างไรก็ตาม สินค้าและบริการท้องถิ่นที่มีคุณภาพสูงของจังหวัดกลับไม่ได้รับความสนใจจากนักท่องเที่ยวและผู้บริโภคมากนัก ส่วนใหญ่ใช้จังหวัดนี้เป็นทางผ่านเท่านั้น ทั้งที่สมุทรปราการมีของดีทั้งสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์ OTOP ที่มีคุณภาพแต่ไม่เป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลาย สภาพปัจจุบัน พบว่า เกษตรกรและผู้ประกอบการรายย่อยในพื้นที่ยังขาดการรวมกลุ่มและขาดผู้นำที่จะส่งเสริมการซื้อขายสินค้าโดยตรง อีกทั้งยังไม่มีจุดจำหน่ายสินค้าหรือช่องทางการตลาดที่หลากหลาย ส่งผลให้ผู้ผลิตไม่สามารถนำสินค้าออกสู่ตลาดได้อย่างเต็มที่ นอกจากนี้ บางกลุ่มยังขาดองค์ความรู้ในการแปรรูป ผลิต และพัฒนาเกษตรในภาวะวิกฤติ และในด้านการบริการ การท่องเที่ยวเชิงเกษตรยังขาดการส่งเสริมและประชาสัมพันธ์ ทำให้ต้องพึ่งพาความช่วยเหลือจากรัฐเป็นหลัก

ผลจากการวิเคราะห์ศักยภาพการพัฒนาตามหลัก SWOT ของจังหวัดสมุทรปราการ แยกตามยุทธศาสตร์ ด้านที่ 4 การวางแผนการส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยวพบจุดอ่อนอยู่ 2 ด้าน ได้แก่ 1) ขาดผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในการบริหารจัดการกลุ่มอาชีพสตรี และ 2) ขาดการพัฒนาและประชาสัมพันธ์สินค้าด้านการเกษตร โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าอย่างเป็นรูปธรรม (จังหวัดสมุทรปราการ, 2568)

ความต้องการผู้มีส่วนได้เสียในวิสาหกิจชุมชนที่จำหน่ายสินค้า OTOP และบริการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร บูรณาการกับการศึกษาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนในพื้นที่จังหวัดสมุทรปราการ แบ่งออกเป็น 6 ประเด็น ได้แก่ 1) ด้านรูปแบบสินค้าและบริการ (Product) แพลตฟอร์มสำหรับวิสาหกิจชุมชนที่จำหน่ายสินค้า OTOP และบริการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร จะช่วยให้บริการช่วยสืบค้นข้อมูลสินค้าและบริการ 2) ด้านราคา (Price) การคิดราคาของบริการควรผูกโยงกับคุณภาพของสินค้าและบริการที่ลูกค้าจะได้รับ โดยกำหนดราคาให้ชัดเจน 3) ด้านช่องทางการให้บริการ (Place) การใช้แพลตฟอร์มเกิดการเพื่อเข้าถึงกลุ่มลูกค้ามากขึ้นเนื่องจากสามารถเชื่อมโยงกับผู้ให้บริการได้ทันทีผ่านแอปพลิเคชันของโทรศัพท์เคลื่อนที่อัจฉริยะ (Smart Phone) 4) ด้านการส่งเสริมการตลาด (Promotion) แพลตฟอร์มที่ช่วยให้เกิดการจูงใจให้อยากซื้อสินค้ามากขึ้น ด้วยสิ่งจูงใจพิเศษเพื่อกระตุ้นให้เกิดการซื้อ เช่น คุปอง ของแถม การชิงโชค การแลกซื้อ เป็นต้น สร้างทัศนคติการรับรู้และการเรียนรู้ทำให้เกิดภาพลักษณ์ (Image) 5) ด้านความรับผิดชอบต่อสินค้าและบริการ (Accountability) วิสาหกิจชุมชนร่วมด้วยช่วยกันในการจำหน่ายสินค้าที่มีคุณภาพ และมีข้อมูลสินค้าที่แสดงไว้ชัดเจนถึงปริมาณและคุณภาพที่เหมาะสมกับราคา สร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้บริโภคและผู้รับบริการการให้บริการโดยมีแพลตฟอร์มเป็นตัวกลางเพื่อให้เกิดการทำงานร่วมกันของวิสาหกิจชุมชน เกษตรกร ชุมชน และการสนับสนุนจากหน่วยงานของรัฐหน่วยงานของรัฐในการรับผิดชอบต่อสินค้าและบริการร่วมกัน และ 6) ด้านการศึกษาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (Education for Sustainable Development) เกิดการรวบรวมความรู้วิสาหกิจชุมชนและการจัดการท่องเที่ยวเชิง โดยนำจุดเด่นด้านสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติคุณภาพสินค้าและการให้บริการที่ปลอดภัย และ Soft Power ของชุมชนเพื่อให้เกิดการบูรณาการกับการศึกษาเพื่อให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืน เป็นการเรียนรู้ตลอดช่วงชีวิต (Life Long Learning) และเป็นส่วนสำคัญของการศึกษาที่มีคุณภาพ มีความเกี่ยวข้องกับผู้เรียนทุกคนอย่างแท้จริงเพื่อรับมือกับความท้าทายทั้งในระดับท้องถิ่นและในระดับโลกที่ต้องเผชิญในปัจจุบัน

จากปัญหาและความสำคัญดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจเป็นส่วนหนึ่งในการแก้ปัญหาเพื่อช่วยเหลือวิสาหกิจชุมชนและเกษตรกรรายย่อย ด้วยการวิจัยและพัฒนาแพลตฟอร์มเพื่อเพิ่มช่องทางจำหน่ายสินค้า OTOP และส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงเกษตร บูรณาการกับการศึกษา เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนในพื้นที่จังหวัดสมุทรปราการ โดยการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน เพื่อใช้ในการพัฒนาแพลตฟอร์ม และขยายผลการใช้แพลตฟอร์มวิสาหกิจชุมชนในการเพิ่มช่องทางจำหน่ายสินค้า OTOP และส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงเกษตร บูรณาการกับการศึกษาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนในพื้นที่จังหวัดสมุทรปราการต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาแพลตฟอร์มวิสาหกิจชุมชนในการเพิ่มช่องทางจำหน่ายสินค้า OTOP และส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงเกษตร บูรณาการกับการศึกษาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนในพื้นที่จังหวัดสมุทรปราการ

2. เพื่อพัฒนาแพลตฟอร์มวิสาหกิจชุมชนในการเพิ่มช่องทางจำหน่ายสินค้า OTOP และส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรบูรณาการกับการศึกษาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนในพื้นที่จังหวัดสมุทรปราการ

3. เพื่อขยายผลการใช้แพลตฟอร์มวิสาหกิจชุมชนในการเพิ่มช่องทางจำหน่ายสินค้า OTOP และส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรบูรณาการกับการศึกษาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนในพื้นที่จังหวัดสมุทรปราการ

วิธีดำเนินการวิจัย

การพัฒนาแพลตฟอร์มวิสาหกิจชุมชนในการเพิ่มช่องทางจำหน่ายสินค้า OTOP และส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรบูรณาการกับการศึกษาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนในพื้นที่จังหวัดสมุทรปราการ ใช้ระเบียบวิธีวิจัยการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) แบ่งเป็น 3 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน

ขั้นที่ 1 การศึกษาบริบทและข้อมูลพื้นฐานของวิสาหกิจชุมชนและการจัดการท่องเที่ยวเชิงเกษตรบูรณาการกับการศึกษาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนในพื้นที่จังหวัดสมุทรปราการ

1. แหล่งข้อมูล การประชุมกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 48 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) กำหนดเกณฑ์คุณสมบัติ เป็นผู้ที่มีความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับบริบทและข้อมูลพื้นฐานของวิสาหกิจชุมชนและการจัดการท่องเที่ยวเชิงเกษตรจังหวัดสมุทรปราการ และเป็นตัวแทนจากองค์การบริหารราชการส่วนท้องถิ่น

2. เครื่องที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ เอกสารประกอบการประชุมกลุ่ม ประกอบด้วย ส่วนนำ ได้แก่ หลักการและเหตุผลของการวิจัย วัตถุประสงค์การวิจัย วิธีการดำเนินการวิจัย ขอบเขตการวิจัย กรอบการวิจัย นิยามศัพท์เฉพาะ และประโยชน์ที่ได้รับ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ร่วมประชุม

ตอนที่ 2 ประเด็นคำถามเกี่ยวกับบริบทและข้อมูลพื้นฐานของวิสาหกิจชุมชนและการจัดการท่องเที่ยวเชิงเกษตรในพื้นที่จังหวัดสมุทรปราการ

การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย สร้างและนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างเนื้อหากับจุดประสงค์ IOC ข้อคำถามมีค่าตั้งแต่ 0.5 สามารถตัดสินได้ว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องเหมาะสม (บุญชม ศรีสะอาด, 2560) ผลการประเมินพบว่า ทุกข้อ มีค่า IOC 0.60 - 1.00 และได้ทำการปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะเพิ่มเติมก่อนนำไปใช้จริง

3. การเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย ทำหนังสือถึงผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อขอความอนุเคราะห์ประชุมกลุ่ม พร้อมเอกสารประกอบการประชุม โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการชี้แจงรายละเอียดการประชุมครั้งนี้ ดำเนินการประชุมโดยได้นำเสนอประเด็นคำถามเกี่ยวกับบริบทและข้อมูลพื้นฐานของวิสาหกิจชุมชนและการจัดการท่องเที่ยวเชิงเกษตรในพื้นที่จังหวัดสมุทรปราการ บันทึกภาพและเสียงในการประชุมกลุ่ม

4. การวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัย ด้วยวิธีวิจัยเชิงปริมาณ ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา

ระยะที่ 2 การพัฒนาแพลตฟอร์ม

ขั้นที่ 1 การคัดเลือกชุมชนพื้นที่วิจัย ผลการคัดเลือกชุมชนที่ใช้ในการทดลอง 1 ชุมชน โดยกำหนดคุณสมบัติ ดังนี้ 1) ลักษณะทางกายภาพ อยู่ในจังหวัดสมุทรปราการที่แสดงถึงการเป็นชุมชนท่องเที่ยวที่มีทุนทางวัฒนธรรม เศรษฐกิจ และการศึกษา 2) แหล่งทรัพยากรชุมชน มีวิสาหกิจชุมชนและการจัดการท่องเที่ยวเชิงเกษตร และ 3) ชุมชนมีความสนใจในการเข้าร่วมกระบวนการวิจัย

ขั้นที่ 2 การสร้างและตรวจสอบแพลตฟอร์ม โดยนำผลข้อมูลจากการศึกษาระยะที่ 1 มาสร้างแพลตฟอร์ม เป็นแพลตฟอร์มออนไลน์ในรูปแบบเว็บไซต์หรือแอปพลิเคชันที่มีระบบ E-Commerce นำร่างแพลตฟอร์มเสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อตรวจสอบมาตรฐานความถูกต้อง (Accuracy Standards) และ มาตรฐานความเป็นไปได้ (Feasibility Standards)

1. แหล่งข้อมูล กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยกำหนดเกณฑ์คุณสมบัติในการคัดเลือกจากผู้ที่มีความรู้และประสบการณ์ทั้งในระดับผู้กำหนดนโยบาย ผู้ปฏิบัติที่เป็นแบบอย่างที่ดี และ นักวิชาการและนักวิจัย มีวุฒิการศึกษาในระดับปริญญาโทขึ้นไป

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามความถูกต้องและความเป็นไปได้ของแพลตฟอร์ม มี 2 ตอน ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 แพลตฟอร์มและคู่มือการใช้แพลตฟอร์ม เป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ

ตอนที่ 2 ข้อเสนอแนะ เป็นแบบปลายเปิด

การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย สร้างและนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน (ในขั้นที่ 1.1) เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างเนื้อหา กับจุดประสงค์ IOC ข้อคำถามมีค่าตั้งแต่ 0.5 สามารถตัดสินได้ว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องเหมาะสม (บุญชม ศรีสะอาด, 2560) ผลการประเมิน พบว่า ทุกข้อ มีค่า IOC 0.60 - 1.00 และได้ทำการปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะเพิ่มเติมก่อนนำไปใช้จริง

3. การเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย ส่งแบบประเมินผู้คุณวุฒิประเมินแพลตฟอร์ม แสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะและการประเมินแพลตฟอร์ม

4. การวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัย ตอนที่ 1 การประเมินความถูกต้องและความเป็นไปได้ สถิติที่ใช้ในการ วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Arithmetic Mean: $\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D.) โดยการแปลความหมายค่าเฉลี่ยน้ำหนักคะแนนแบ่งออกเป็น 5 ระดับ (บุญชม ศรีสะอาด, 2560) ทั้งนี้ เกณฑ์การตัดสินจากการแปลความหมายของค่าเฉลี่ย ตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไปและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าไม่เกิน 1.00 ถือว่าผ่านเกณฑ์การประเมิน อยู่ในวิสัยยอมรับได้ (สิน พันธุ์พินิจ, 2547) แพลตฟอร์มมีความถูกต้องและความเป็นไปได้ หากมีผลการประเมินไม่ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ จะต้องนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะต่อไป และตอนที่ 2 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม การวิเคราะห์เนื้อหา

ขั้นที่ 3 การทดลองใช้แพลตฟอร์มวิสาหกิจชุมชนในการเพิ่มช่องทางจำหน่ายสินค้า OTOP และส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรบูรณาการกับการศึกษาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนในพื้นที่จังหวัดสมุทรปราการ

1. แหล่งข้อมูล นำแพลตฟอร์มที่พัฒนาขึ้นไปใช้ในชุมชนตำบลบางน้ำผึ้ง โดยมีผู้มีส่วนร่วมในขั้นตอนวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้ที่เกี่ยวข้องกับวิสาหกิจชุมชน ประกอบด้วย บุคคล 2 กลุ่ม จำนวน 64 คน ดังนี้

- 1) กลุ่มเจ้าหน้าที่ของรัฐ เช่น นายกเทศบาลตำบล เกษตรตำบล และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง จำนวน 5 คน และ
- 2) กลุ่มชุมชนจังหวัดสมุทรปราการ ได้แก่ ผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชน จำนวน 59 คน

2. เครื่องที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามสภาพการดำเนินงาน และแบบประเมินความพึงพอใจต่อแพลตฟอร์ม มีลักษณะเป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ สร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยสร้างและนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน (ในขั้นที่ 1.1) ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างเนื้อหากับจุดประสงค์ IOC ข้อคำถามมีค่าตั้งแต่ 0.5 สามารถตัดสินได้ว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องเหมาะสม (บุญชม ศรีสะอาด, 2560) ผลการประเมิน พบว่า ทุกข้อ มีค่า IOC 0.60 - 1.00 และได้ทำการปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะเพิ่มเติมก่อนนำไปใช้จริง

3. การเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย ก่อนการทดลอง ผู้วิจัยได้ชี้แจงและอธิบายรายละเอียดของคู่มือ กับกลุ่มผู้ให้ข้อมูลการวิจัยเข้าใจในการดำเนินการทดลองใช้ ดำเนินการทดลองใช้ และหลังเสร็จสิ้นการทดลองใช้ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูล

4. การวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัย ตอนที่ 1 การประเมินสภาพการดำเนินงานและการสอบถามความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Arithmetic Mean: $\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D.) โดยการแปลความหมายค่าเฉลี่ยน้ำหนักคะแนนแบ่งออกเป็น 5 ระดับ (บุญชม ศรีสะอาด, 2560) ทั้งนี้ เกณฑ์การตัดสินจากการแปลความหมายของค่าเฉลี่ย ตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไปและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าไม่เกิน 1.00 ถือว่าผ่านเกณฑ์การประเมิน อยู่ในวิสัยยอมรับได้ (สิน พันธุ์พินิจ, 2547) แพลตฟอร์มมีสภาพการดำเนินงานที่เหมาะสมและความพึงพอใจต่อการใช้แพลตฟอร์ม หากมีผลการประเมินไม่ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ จะต้องนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะต่อไป และตอนที่ 2 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมการวิเคราะห์เนื้อหา

ขั้นที่ 4 การประเมินประสิทธิภาพแพลตฟอร์มวิสาหกิจชุมชนในการเพิ่มช่องทางจำหน่ายสินค้า OTOP และส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรบูรณาการกับการศึกษาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนในพื้นที่จังหวัดสมุทรปราการ

1. แหล่งข้อมูล ผู้ที่เกี่ยวข้องกับวิสาหกิจชุมชน ซึ่งเป็นกลุ่มทดลอง ในขั้นที่ 6 จำนวน 64 คน

2. เครื่องที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นประโยชน์ของแพลตฟอร์มมีลักษณะเป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย สร้างและนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน (ในขั้นที่ 1.1) เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างเนื้อหากับจุดประสงค์ IOC ข้อคำถามมีค่าตั้งแต่ 0.5 สามารถตัดสินได้ว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องเหมาะสม (บุญชม ศรีสะอาด, 2560) ผลการประเมิน พบว่า ทุกข้อ มีค่า IOC 0.60 - 1.00 และได้ทำการปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะเพิ่มเติมก่อนนำไปใช้จริง

3. การเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย นำแบบประเมินให้กลุ่มทดลอง ประเมินหลังเสร็จสิ้นการทดลองใช้

4. การวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัย ตอนที่ 1 การประเมินความความถูกต้องและความเป็นไปได้ สถิติที่ใช้ในการ วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Arithmetic Mean: $\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D.) โดยการแปลความหมายค่าเฉลี่ยน้ำหนักคะแนนแบ่งออกเป็น 5 ระดับ (บุญชม ศรีสะอาด, 2560) ทั้งนี้ เกณฑ์การตัดสินจากการแปลความหมายของค่าเฉลี่ย ตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไปและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าไม่เกิน 1.00 ถือว่าผ่านเกณฑ์การประเมิน อยู่ในวิสัยยอมรับได้ (สิน พันธุ์พินิจ, 2547) แพลตฟอร์มมีความเหมาะสมและความเป็นประโยชน์ หากมีผลการประเมินไม่ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ จะต้องนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะต่อไป ตอนที่ 2 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม การวิเคราะห์เนื้อหา

ระยะที่ 3 การขยายผลการใช้แพลตฟอร์ม

ขั้นที่ 1 การขยายผลการใช้แพลตฟอร์มวิสาหกิจชุมชนในการเพิ่มช่องทางจำหน่ายสินค้า OTOP และส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรบูรณาการกับการศึกษาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนในพื้นที่จังหวัดสมุทรปราการ

1. แหล่งข้อมูล ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 48 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) กำหนดเกณฑ์คุณสมบัติ เป็นผู้ที่มีความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับบริบทและข้อมูลพื้นฐานของวิสาหกิจชุมชนและการจัดการท่องเที่ยวเชิงเกษตรบูรณาการกับการศึกษาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนในพื้นที่จังหวัดสมุทรปราการและข้อมูลพื้นที่วิจัย และเป็นตัวแทนจากองค์การบริหารราชการส่วนท้องถิ่น จำนวน 47 แห่ง ที่ไม่ได้เป็นชุมชนทดลอง

2. เครื่องที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามการยอมรับ เพื่อใช้ในการสอบถาม สอบถาม สอบถามการยอมรับแพลตฟอร์มที่พัฒนาขึ้น เกี่ยวกับการยอมรับได้สามารถนำไปปฏิบัติได้ มีลักษณะเป็นแบบมาตรประมาณค่า 5 ระดับ การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย สร้างและนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน (ในขั้นที่ 1.1) เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างเนื้อหา กับจุดประสงค์ IOC ข้อคำถามมีค่าตั้งแต่ 0.5 สามารถตัดสินได้ว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องเหมาะสม (บุญชม ศรีสะอาด, 2560) ผลการประเมิน พบว่า ทุกข้อ มีค่า IOC 0.60 - 1.00 และได้ทำการปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะเพิ่มเติมก่อนนำไปใช้จริง

3. การเก็บข้อมูลการวิจัย หลังเสร็จสิ้นการทดลองใช้การยอมรับ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสอบถาม

4. การวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัย ตอนที่ 1 การประเมินความความถูกต้องและความเป็นไปได้ สถิติที่ใช้ในการ วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Arithmetic Mean: $\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D.) โดยการแปลความหมายค่าเฉลี่ยน้ำหนักคะแนนแบ่งออกเป็น 5 ระดับ (บุญชม ศรีสะอาด, 2560) ทั้งนี้ เกณฑ์การตัดสินจากการแปลความหมายของค่าเฉลี่ย ตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไปและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าไม่เกิน 1.00 ถือว่าผ่านเกณฑ์การประเมิน อยู่ในวิสัยยอมรับได้ (สิน พันธุ์พินิจ, 2547) แพลตฟอร์มต่อไป และตอนที่ 2 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม การวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัย

1. ข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาแพลตฟอร์มวิสาหกิจชุมชนในการเพิ่มช่องทางจำหน่ายสินค้า OTOP และส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรบูรณาการกับการศึกษาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนในพื้นที่จังหวัดสมุทรปราการ

จังหวัดสมุทรปราการ การแบ่งเขตการปกครองภายในจังหวัดออกเป็น 6 อำเภอ ซึ่งมี 50 ตำบล 394 หมู่บ้าน โดยมีองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น จำนวน 48 แห่ง พื้นที่มีศักยภาพด้านที่ตั้ง ภูมิประเทศ ทรัพยากรชุมชน มีวิสาหกิจชุมชนในพื้นที่จังหวัดสมุทรปราการ มีจำนวนผู้ประกอบการ 1,693 ราย พื้นที่การจำหน่ายสินค้าวิสาหกิจชุมชนเป็นเส้นทางจากแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นจุดจำหน่ายสินค้าและผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร อาทิ ตลาดคลองสวน ตลาดน้ำบางน้ำผึ้ง และตลาดริมน้ำโบราณบางพลี การจัดการท่องเที่ยวเชิงเกษตรในพื้นที่จังหวัดสมุทรปราการเป็นการป้อนจักรยาน ชมวิถีชีวิตเกษตรกรรมที่น่าสนใจ เยี่ยมชมสวนมะม่วงน้ำดอกไม้ เยี่ยมสวนไม้ประดับ ชมสวนเกษตรผสมผสานครบวงจร สัมผัสกับภูมิปัญญาชาวบ้าน และทำกิจกรรมร่วมกับกลุ่มเกษตรกรและกลุ่มวิสาหกิจชุมชน หัตถศาสตร์เพื่อสุขภาพ วิสาหกิจชุมชนบ้านธูปหอมสมุนไพร และเทศกาลต่าง ๆ ชุมชนมีความต้องการแพลตฟอร์มวิสาหกิจชุมชนในการเพิ่มช่องทางจำหน่ายสินค้า OTOP และส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรบูรณาการกับการศึกษาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนในพื้นที่จังหวัดสมุทรปราการ เพื่อประชาสัมพันธ์และการสร้างเครือข่าย เพื่อให้เกิดภาพลักษณ์จุดเด่น และความร่วมมือระหว่างชุมชน โรงเรียน และหน่วยงานรัฐ

2. การพัฒนาแพลตฟอร์มวิสาหกิจชุมชนในการเพิ่มช่องทางจำหน่ายสินค้า OTOP และส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรบูรณาการกับการศึกษาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนในพื้นที่จังหวัดสมุทรปราการ

2.1 การคัดเลือกชุมชนพื้นที่วิจัยที่พัฒนาแพลตฟอร์มวิสาหกิจชุมชนในการเพิ่มช่องทางจำหน่ายสินค้า OTOP และส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรบูรณาการกับการศึกษาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนในพื้นที่จังหวัดสมุทรปราการ ได้แก่ ชุมชนตำบลบางน้ำผึ้ง อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ เขตการปกครองส่วนท้องถิ่น องค์การบริหารส่วนตำบลบางน้ำผึ้ง

ภาพที่ 1 การจำหน่ายสินค้าตลาดน้ำบางน้ำผึ้ง

โครงสร้างทางสังคม องค์กรชุมชนและกลุ่มอาชีพ อาทิเช่น กลุ่มผลิตภัณฑ์โอท็อปมาจำหน่ายที่ตลาดน้ำบางน้ำผึ้ง กลุ่มสตรีตำบลบางน้ำผึ้ง ดอกไม้จันทร์ อาหารแปรรูป กลุ่มบางน้ำผึ้งแผนไทย ลูกประคบสมุนไพร ยาสมุนไพร ยาหม่องน้ำ กลุ่มแปรรูปผลิตภัณฑ์นมแพะบางน้ำผึ้ง กลุ่มธูปหอมสมุนไพรสูตรโบราณ กลุ่มดอกไม้ประดิษฐ์จากเกล็ดปลา วัดบางน้ำผึ้งใน วัดบางน้ำผึ้งนอก วัดป่าเกด การบูรณาการกับการศึกษาเพื่อการพัฒนา

ที่ยั่งยืนในพื้นที่ชุมชนตำบลบางน้ำผึ้ง โดยบูรณาการกับเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนการสอนในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ อาทิเช่น กลุ่มสาระคณิตศาสตร์ ได้แก่ การคำนวณการบวก ลบ คูณ หารอัตราการซื้อขายสินค้า กลุ่มสาระวิทยาศาสตร์ ได้แก่ การศึกษาอาหารและสารอาหาร ระบบนิเวศน์ กลุ่มสาระภาษาไทย ได้แก่ การเขียนคำขวัญ จดหมายเชิญชวนในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับตลาดน้ำบางน้ำผึ้ง กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ ได้แก่ การฝึกการพูด การฟังภาษาต่างประเทศกับผู้มาเยือนเพื่อให้เกิดประสบการณ์ตรง กลุ่มสาระศิลปะ ได้แก่ การวาดภาพวิถีชีวิตในตลาดน้ำ ดนตรีในวิถีชีวิตของชุมชนในพื้นที่บางกะเจ้า หรือการบูรณาการการจัดการแสดงภายในตลาดน้ำกับการเรียนการสอน กลุ่มสาระการงานอาชีพและเทคโนโลยี ได้แก่ การจำหน่ายสินค้า การใช้เทคโนโลยีในการสร้างผลิตภัณฑ์ การออกแบบบรรจุภัณฑ์ หรือการประชาสัมพันธ์สินค้า กลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษา ได้แก่ การอนามัย สุขลักษณะของตลาดน้ำ การขี่จักรยานและการพายเรือเพื่อสุขภาพ กลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม ได้แก่ ความเป็นมาของตลาดน้ำบางน้ำผึ้ง บทบาทของตลาดน้ำบางน้ำผึ้งกับชุมชนในท้องถิ่น และชุมชนมอญพระประแดง ด้านวัฒนธรรม ภายในชุมชนกิจกรรมการท่องเที่ยว การปักแบบโฮมสเตย์ เพื่อให้ให้นักท่องเที่ยวได้เรียนรู้วิถีชีวิตริมคลองชาวบ้านในพื้นที่ ที่เป็นชาวไทยเชื้อสายมอญ

ภาพที่ 2 ชมสวนเกษตรผสมผสานครบวงจร

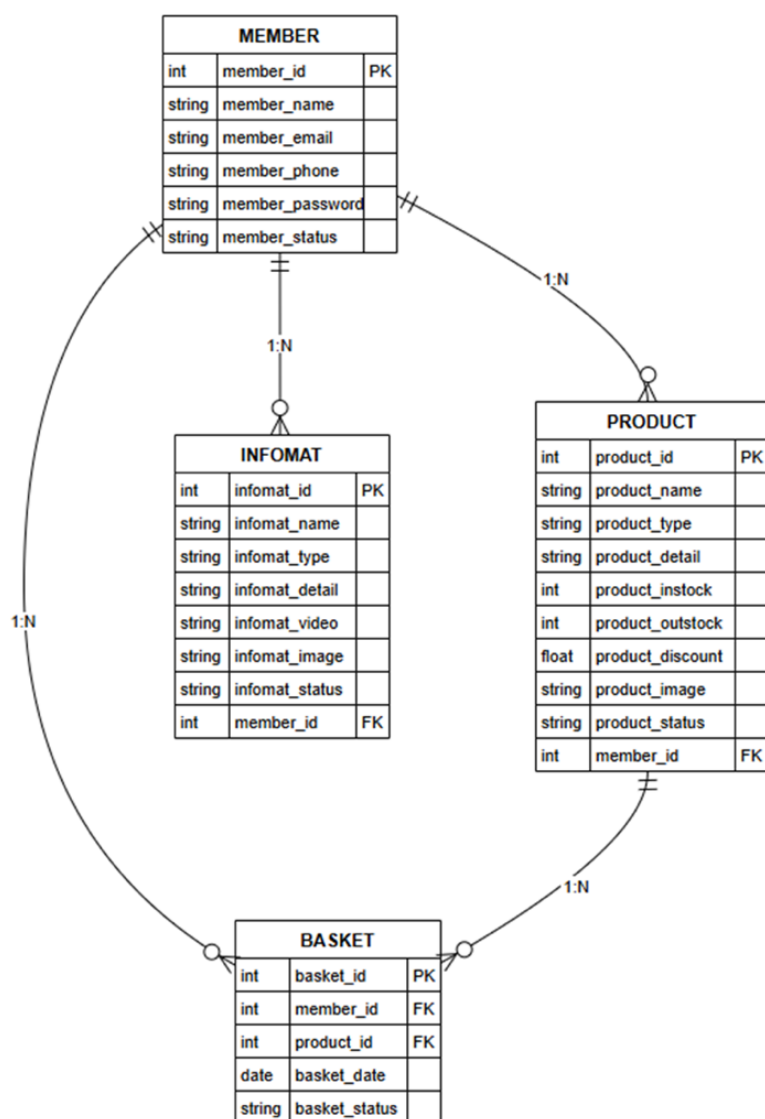
ภาพที่ 3 วิสาหกิจชุมชนหัตถศาสตร์เพื่อสุขภาพ

ภาพที่ 4 วิสาหกิจชุมชนการท่องเที่ยว

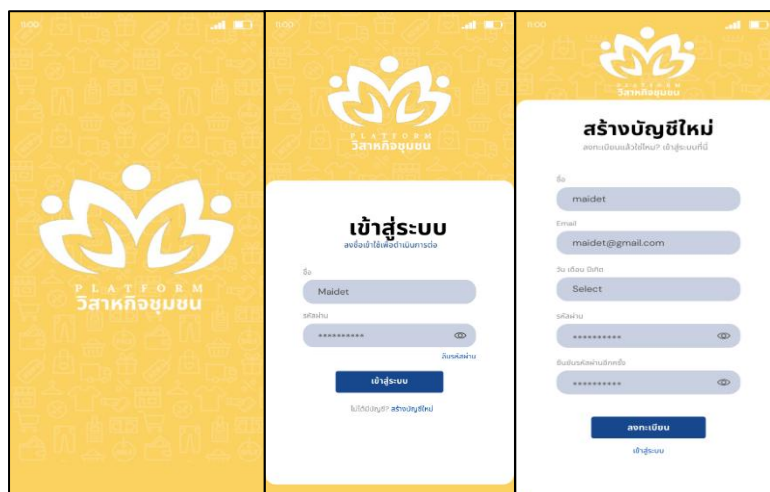
2.2 การสร้างและตรวจสอบแพลตฟอร์มวิสาหกิจชุมชนในการเพิ่มช่องทางจำหน่ายสินค้า OTOP และส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรบูรณาการกับการศึกษาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนในพื้นที่จังหวัดสมุทรปราการ

2.2.1 แพลตฟอร์มวิสาหกิจชุมชนในการเพิ่มช่องทางจำหน่ายสินค้า OTOP และส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรบูรณาการกับการศึกษาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนในพื้นที่จังหวัดสมุทรปราการ สร้างในรูปแบบระบบออนไลน์ (Web Application) ที่ประกอบด้วย 1) ระบบสมาชิก 2) ระบบคลังสินค้า 3) ระบบตะกร้าสินค้า และ 4) ระบบประชาสัมพันธ์

ภาพที่ 5 ER Diagram ระบบขายสินค้าวิสาหกิจชุมชนในการเพิ่มช่องทางจำหน่ายสินค้า OTOP

ต้นแบบแพลตฟอร์มวิสาหกิจชุมชนในการเพิ่มช่องทางจำหน่ายสินค้า OTOP และส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรบูรณาการกับการศึกษาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนในพื้นที่ จังหวัดสมุทรปราการ

ภาพที่ 6 ต้นแบบแพลตฟอร์มวิสาหกิจชุมชนในการเพิ่มช่องทางจำหน่ายสินค้า OTOP

2.2.2 ผลการตรวจสอบแพลตฟอร์มวิสาหกิจชุมชนในการเพิ่มช่องทางจำหน่ายสินค้า OTOP และส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรบูรณาการกับการศึกษาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนในพื้นที่จังหวัดสมุทรปราการ ด้านมาตรฐานความถูกต้องและมาตรฐานความเป็นไปได้ในการนำไปใช้

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความถูกต้องและมาตรฐานความเป็นไปได้

รายการ	ระดับการประเมิน		
	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
มาตรฐานความถูกต้อง	4.44	.491	มาก
มาตรฐานความเป็นไปได้	4.51	.517	มากที่สุด

จากตารางที่ 1 ผลการตรวจสอบแพลตฟอร์มวิสาหกิจชุมชนในการเพิ่มช่องทางจำหน่ายสินค้า OTOP และส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรบูรณาการกับการศึกษาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนในพื้นที่จังหวัดสมุทรปราการ ด้านมาตรฐานความถูกต้องของอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$ = 4.44, S.D. = .491) และมาตรฐานความเป็นไปได้ของระบบแพลตฟอร์มในการนำไปใช้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$ = 4.51, S.D. = .517)

2.2.3 ผลการทดลองใช้แพลตฟอร์มวิสาหกิจชุมชนในการเพิ่มช่องทางจำหน่ายสินค้า OTOP และส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรบูรณาการกับการศึกษาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนในพื้นที่จังหวัดสมุทรปราการ จากผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นผู้ประกอบการ คิดเป็นร้อยละ 81.25 ระดับ และระดับการมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน อยู่ี่มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 64.06

2.2.3.1 การประเมินสภาพการดำเนินงานในการพัฒนาแพลตฟอร์มวิสาหกิจชุมชน ในการเพิ่มช่องทางจำหน่ายสินค้า OTOP และส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรบูรณาการกับการศึกษาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนในพื้นที่จังหวัดสมุทรปราการ

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสภาพการดำเนินงาน

รายการ	ระดับความคิดเห็น		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
สภาพการดำเนินงาน	4.57	.496	มากที่สุด

จากตารางที่ 2 พบว่า ผลการสอบถามสภาพการดำเนินงานในการพัฒนาแพลตฟอร์มวิสาหกิจชุมชนในการเพิ่มช่องทางจำหน่ายสินค้า OTOP และส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรบูรณาการกับการศึกษาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนในพื้นที่จังหวัดสมุทรปราการ ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.57$, S.D. = .496)

2.2.3.2 การประเมินความพึงพอใจต่อแพลตฟอร์มวิสาหกิจชุมชนในการเพิ่มช่องทางจำหน่ายสินค้า OTOP และส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรบูรณาการกับการศึกษาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนในพื้นที่จังหวัดสมุทรปราการ

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความพึงพอใจต่อแพลตฟอร์ม

รายการ	ระดับความคิดเห็น		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ความพึงพอใจ	4.57	.496	มากที่สุด

จากตารางที่ 3 พบว่า ผลการประเมินความพึงพอใจต่อแพลตฟอร์มวิสาหกิจชุมชนในการเพิ่มช่องทางจำหน่ายสินค้า OTOP และส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรบูรณาการกับการศึกษาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนในพื้นที่จังหวัดสมุทรปราการ ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.66$, S.D. = .467)

2.2.4 การประเมินประสิทธิภาพแพลตฟอร์มวิสาหกิจชุมชนในการเพิ่มช่องทางจำหน่ายสินค้า OTOP และส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรบูรณาการกับการศึกษาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนในพื้นที่จังหวัดสมุทรปราการ

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านมาตรฐานความเหมาะสมและด้านมาตรฐานความเป็นประโยชน์

รายการ	ระดับการประเมิน		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
มาตรฐานความเหมาะสม	4.88	.315	มากที่สุด
มาตรฐานความเป็นประโยชน์	4.83	.377	มากที่สุด

จากตารางที่ 4 ผลการประเมินประสิทธิภาพแพลตฟอร์มวิสาหกิจชุมชนในการเพิ่มช่องทางจำหน่ายสินค้า OTOP และส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรบูรณาการกับการศึกษาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนในพื้นที่จังหวัดสมุทรปราการ ด้านมาตรฐานความเหมาะสม ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.88$, S.D. = .315) และด้านมาตรฐานความเป็นประโยชน์ ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.83$, S.D. = .377)

3. การขยายผลการใช้แพลตฟอร์มวิสาหกิจชุมชนในการเพิ่มช่องทางจำหน่ายสินค้า OTOP และส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรบูรณาการกับการศึกษาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนในพื้นที่จังหวัดสมุทรปราการ

การนำแพลตฟอร์มไปใช้จริงในชุมชนและหน่วยงานเป้าหมาย พบว่า มาตรฐานการยอมรับแพลตฟอร์มวิสาหกิจชุมชนในการเพิ่มช่องทางจำหน่ายสินค้า OTOP และส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรบูรณาการกับการศึกษาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนในพื้นที่จังหวัดสมุทรปราการ

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการยอมรับแพลตฟอร์ม

รายการ	ระดับความคิดเห็น		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
การยอมรับแพลตฟอร์ม	4.57	.496	มากที่สุด

จากตารางที่ 5 ผลการประเมินมาตรฐานการยอมรับแพลตฟอร์มวิสาหกิจชุมชนในการเพิ่มช่องทางจำหน่ายสินค้า OTOP และส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรบูรณาการกับการศึกษาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนในพื้นที่จังหวัดสมุทรปราการ ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.12$, S.D. = .325)

อภิปรายผล

1. การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน พบว่า บริบทและข้อมูลพื้นฐานของวิสาหกิจชุมชนและการจัดการท่องเที่ยวเชิงเกษตรในพื้นที่จังหวัดสมุทรปราการ ในพื้นที่การบริหารราชการส่วนท้องถิ่นที่สังกัด ซึ่งประกอบด้วย ข้อมูลพื้นฐานต่าง ๆ ดังนี้ 1) ที่ตั้งและลักษณะทางกายภาพของจังหวัดสมุทรปราการ 2) การเมืองการปกครองของจังหวัดสมุทรปราการ 3) ประชากรในพื้นที่จังหวัดสมุทรปราการ 4) ข้อมูลพื้นฐานของวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดสมุทรปราการ 5) ข้อมูลพื้นฐานของการจัดการท่องเที่ยวเชิงเกษตรในพื้นที่ และ 6) ความต้องการแพลตฟอร์มเพื่อเพิ่มช่องทางจำหน่ายสินค้า OTOP และส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรในพื้นที่ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่าในขณะนี้วิสาหกิจชุมชนยังเข้าถึงกลุ่มผู้บริโภคได้น้อย ต้องการเพิ่มความสามารถแข่งขันและยกระดับศักยภาพชุมชนให้บริหารจัดการทรัพยากรได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตที่บูรณาการการศึกษาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนโดยใช้ฐานการเรียนรู้ที่มีอยู่ในชุมชน สอดคล้องกับ Sitthijindar, P. ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงเกษตรโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน ตำบลคลองพลู อำเภอเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี พบว่า ต้นทุนหรือศักยภาพในการจัดการท่องเที่ยวของชุมชน ได้แก่ ข้อมูลต้นทุนวิถีการเกษตร โดยเฉพาะสวนผลไม้อินทรีย์ ข้อมูลต้นทุนทรัพยากร เช่น แหล่งน้ำ ลำคลอง ป่า เขา พืชสมุนไพร เป็นต้น และต้นทุนในด้านวัฒนธรรมประเพณีต่าง ๆ เช่น ภาษาของระบำของ ยิงธนูของ สะบ้าของ รวมถึงอาหารที่มีคุณค่าเอกลักษณ์ที่โดดเด่น เช่น ผักและผลไม้อินทรีย์ กระจวน น้ำพริกของ และเมี่ยง คำน้าอินทรีย์ เป็นต้น (Sitthijindar, P., 2016)

2. การพัฒนาแพลตฟอร์มวิสาหกิจชุมชนในการเพิ่มช่องทางจำหน่ายสินค้า OTOP และส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรบูรณาการกับการศึกษาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนในพื้นที่จังหวัดสมุทรปราการ เป็นระบบออนไลน์ (Web Application) ที่ประกอบด้วย 1) ระบบสมาชิก 2) ระบบคลังสินค้า 3) ระบบตะกร้าสินค้า และ 4) ระบบประชาสัมพันธ์ มีผลการประเมินมาตรฐานด้านความถูกต้อง ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ เนื่องมาจากแพลตฟอร์ม

มีวัตถุประสงค์ ที่ชัดเจน ตรวจสอบได้ และแพลตฟอร์มดังกล่าวมีส่งเสริมผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนในการเพิ่มช่องทางจำหน่ายสินค้า OTOP และส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรบูรณาการกับการศึกษาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนในพื้นที่จังหวัดสมุทรปราการ พร้อมทั้งมีการให้ข้อมูลเชิงลึกเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวโดยตรง ซึ่งแตกต่างจากแพลตฟอร์มสำเร็จรูป เช่น Shopee ที่ไม่มีการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอย่างตรงไปตรงมา ส่วน TikTok แม้ว่าจะมีศักยภาพสูงในการสร้างการรับรู้ของลูกค้า แต่ไม่มีระบบการจองหรือชำระเงินที่ครบวงจร และค้นหาข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับสินค้า บริการ การท่องเที่ยวและการจัดการกิจกรรมยังมีข้อจำกัดอยู่ นอกจากนี้ ยังสร้างความไว้วางใจและการเข้าถึงกลุ่มเป้าหมาย แพลตฟอร์มที่ออกแบบขึ้นโดยเฉพาะนี้ช่วยให้เกิดความไว้วางใจจากผู้ใช้งานและผู้ประกอบการมากขึ้น เนื่องจากเป็นแพลตฟอร์มที่เชื่อมโยงกับหน่วยงานในท้องถิ่นโดยตรง ซึ่งต่างจาก Shopee หรือ TikTok ที่มีการแข่งขันสูงและไม่มีความใกล้ชิดกับชุมชนท้องถิ่น ส่งผลต่อความไว้วางใจของผู้ประกอบการและผู้ใช้งานในการเลือกใช้แพลตฟอร์มระยะยาว รวมถึงมีความสามารถในการขยายผลและปรับปรุงต่อยอด แพลตฟอร์มนี้ยังถูกออกแบบมาให้สามารถขยายผลไปยังชุมชนอื่น ๆ ในจังหวัดสมุทรปราการและจังหวัดใกล้เคียงได้สะดวก เนื่องจากมีโครงสร้างที่ชัดเจนในการจัดการข้อมูลทั้งสินค้า กิจกรรมท่องเที่ยว และข้อมูลเชิงการศึกษา ในขณะที่ TikTok และ Shopee มีรูปแบบการใช้งานตายตัว ไม่มีความยืดหยุ่นเพียงพอที่จะปรับให้เข้ากับบริบทชุมชนเฉพาะได้อย่างสมบูรณ์ ในด้านมาตรฐานความเป็นไปได้ ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เนื่องจากแพลตฟอร์มมีความสอดคล้องกับลักษณะและความเฉพาะเจาะจงของวิสาหกิจชุมชนในการเพิ่มช่องทางจำหน่ายสินค้า OTOP และส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรในพื้นที่จังหวัดสมุทรปราการเพื่อให้แพลตฟอร์มเหมาะสมและสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และแพลตฟอร์มสามารถนำไปบูรณาการเป็นส่วนหนึ่งของการปฏิบัติงานปกติผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนในการเพิ่มช่องทางจำหน่ายสินค้า OTOP และส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรบูรณาการกับการศึกษาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนในพื้นที่จังหวัดสมุทรปราการ การพัฒนาแพลตฟอร์มวิสาหกิจชุมชนในงานวิจัยครั้งนี้มีการออกแบบเฉพาะเจาะจงตามบริบทและลักษณะเฉพาะของจังหวัดสมุทรปราการ โดยเปรียบเทียบกับแพลตฟอร์มที่มีในท้องตลาด เช่น TikTok และ Shopee ซึ่งพบว่า มีข้อแตกต่างและข้อได้เปรียบที่สำคัญที่มีความเหมาะสมและเฉพาะเจาะจงกับบริบทชุมชน แพลตฟอร์มที่พัฒนาขึ้นมีการออกแบบที่สอดคล้องกับความต้องการเฉพาะด้านของชุมชนตำบลบางน้ำผึ้งและพื้นที่ใกล้เคียง ซึ่งแตกต่างจาก Shopee ที่แม้จะเป็นแพลตฟอร์ม E-Commerce ที่มีประสิทธิภาพ แต่ไม่สามารถตอบสนองการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรและการบูรณาการกับการศึกษาได้ชัดเจน ในขณะที่ TikTok แม้จะมีการส่งเสริมและสร้างการมีส่วนร่วมสูง แต่ไม่ได้ออกแบบมาเพื่อรองรับการซื้อขายสินค้าเชิงเกษตรอย่างจริงจังและครบวงจรและการบูรณาการกับการศึกษาแพลตฟอร์มที่พัฒนาขึ้นสามารถเชื่อมโยงกิจกรรมทางการศึกษาได้โดยตรงและมีประสิทธิภาพ เนื่องจากมีเนื้อหาและสื่อการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาแห่งชาติ และกิจกรรมที่ชุมชนดำเนินอยู่จริง ในขณะที่ TikTok และ Shopee ไม่มีการบูรณาการด้านการศึกษาที่ชัดเจนหรือเหมาะสม เนื่องจากมีลักษณะเป็นพื้นที่เพื่อความบันเทิงหรือซื้อขายสินค้าเป็นหลักมากกว่าการสร้างองค์ความรู้ที่ยั่งยืนให้กับชุมชน สอดคล้องกับ วรวิทย์ ภักดีบุรุษ ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงเกษตรโดยชุมชนของบ้านดอนซาก ตำบลห้วยยูง อำเภอหันคา จังหวัดชัยนาท การสร้างและตรวจสอบกระบวนการกลุ่มจิตสาธารณะผ่านสื่อออนไลน์และออฟไลน์เพื่อจัดการท่องเที่ยวเชิงเกษตรในพื้นที่จังหวัดสมุทรปราการโดยการปฏิบัติการ (Action: A) ประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิ พบว่า มีความถูกต้องและความ

เป็นไปได้ อยู่ในระดับมากที่สุด เนื่องจากผู้วิจัยเห็นว่าการสร้างและตรวจสอบกระบวนการกลุ่มจิตสาธารณะผ่านสื่อออนไลน์และออฟไลน์จำเป็นต้องใช้เทคนิคและวิธีการที่เหมาะสมเพื่อให้มีประสิทธิภาพและความถูกต้อง การศึกษาและการปรับปรุงอย่างต่อเนื่องเป็นสิ่งสำคัญในการสร้างและพัฒนากระบวนการเหล่านี้ เพื่อให้สามารถสนับสนุนและสร้างความเข้าใจและความร่วมมือในการจัดการท่องเที่ยวเชิงเกษตรในพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพที่สุด (วรวิทย์ ภักดีบุรุษ, 2563) และ Blaschke, M. et al. กล่าวถึงดิจิทัลแพลตฟอร์มว่าเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในระบบธุรกิจในปัจจุบันที่ทำหน้าที่หลักในกระบวนการสร้างคุณค่าร่วมกันของธุรกิจ การขับเคลื่อนกลุ่มหรือสังคมออนไลน์ที่มีภาคีที่เกี่ยวข้องไม่ว่าจะเป็นธุรกิจ เครือข่าย และลูกค้า ซึ่งได้นำกระบวนการสร้างคุณค่าร่วมกัน (Value Co-Creation) มาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาดิจิทัลแพลตฟอร์มแนวคิดการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในธุรกิจท่องเที่ยวในการให้ความสำคัญกับเทคโนโลยีสารสนเทศกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไม่ใช่เรื่องใหม่ (Blaschke, M. et al., 2018) สอดคล้องกับ Buhalis, D. ซึ่งได้ศึกษา เรื่อง เทคโนโลยีสารสนเทศว่าเป็นกลยุทธ์ระดับปฏิบัติการที่ช่วยสร้างความได้เปรียบในเชิงแข่งขันให้แก่กิจการ นอกจากนี้ เทคโนโลยีสารสนเทศมีความสำคัญอย่างมากสำหรับธุรกิจท่องเที่ยวเนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการส่งผ่านข้อมูลข่าวสารสินค้าและบริการไปยังลูกค้าด้วยต้นทุนที่ต่ำ (Buhalis, D., 1998)

3. การขยายผลการใช้แพลตฟอร์มวิสาหกิจชุมชนในการเพิ่มช่องทางจำหน่ายสินค้า OTOP และส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรบูรณาการกับการศึกษาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนในพื้นที่จังหวัดสมุทรปราการ มาตรฐานการยอมรับแพลตฟอร์มวิสาหกิจชุมชนในการเพิ่มช่องทางจำหน่ายสินค้า OTOP และส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรบูรณาการกับการศึกษาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนในพื้นที่จังหวัดสมุทรปราการ ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ เนื่องมาจากการสร้างต้นแบบและแนวปฏิบัติที่ดี รวมถึงการให้ความรู้และการนำไปใช้เป็นแนวทางในการส่งเสริมการพัฒนาวิสาหกิจชุมชนและการท่องเที่ยวเชิงเกษตร ซึ่งสามารถขยายผลไปยังชุมชนอื่น ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน สอดคล้องกับ Munpao, P. & Netwong, T. ได้ศึกษาเรื่อง ดิจิทัลแพลตฟอร์มเพื่อยกระดับธุรกิจบริการในยุคโควิด-19 กล่าวว่า ดิจิทัลแพลตฟอร์มเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการสร้างนวัตกรรมบริการและพัฒนาผลิตภัณฑ์บริการในภาคธุรกิจ โดยช่วยเชื่อมโยงผู้ประกอบการและลูกค้าในรูปแบบเศรษฐกิจแบ่งปัน (Sharing Economy) ซึ่งสร้างความยืดหยุ่นและปรับตัวได้ในธุรกิจ การใช้งานแพลตฟอร์มในช่วงโควิด-19 ส่งเสริมการทำงานและการเรียนออนไลน์ในวิถีปกติใหม่ ทำให้เศรษฐกิจแพลตฟอร์มเติบโตต่อเนื่อง ดิจิทัลแพลตฟอร์มช่วยพัฒนาอุตสาหกรรมบริการสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขัน และตอบสนองความต้องการของลูกค้าอย่างมีประสิทธิภาพ (Munpao, P. & Netwong, T., 2021)

สรุปและข้อเสนอแนะ

แพลตฟอร์มวิสาหกิจชุมชนในการเพิ่มช่องทางจำหน่ายสินค้า OTOP และส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรบูรณาการกับการศึกษาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนในพื้นที่จังหวัดสมุทรปราการ เป็นระบบออนไลน์ (Web Application) ที่ประกอบด้วย 1) ระบบสมาชิก 2) ระบบคลังสินค้า 3) ระบบตะกร้าสินค้า และ 4) ระบบประชาสัมพันธ์ ไปใช้ประโยชน์ โดยชุมชนใช้เป็นต้นแบบในการจำหน่ายสินค้า OTOP ผ่านช่องทางออนไลน์ที่มีประสิทธิภาพ ช่วยให้วิสาหกิจชุมชนเพิ่มยอดขาย เข้าถึงกลุ่มผู้บริโภคในวงกว้าง และสามารถแข่งขันกับสินค้าประเภทเดียวกันในท้องตลาด

ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และยกระดับศักยภาพชุมชนสู่ชุมชนดิจิทัล ช่วยให้ชุมชนสามารถบริหารจัดการทรัพยากร การตลาดออนไลน์ การเชื่อมโยงเครือข่าย และการบริหารข้อมูลสารสนเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ และขยายผล ไปยังชุมชนอื่น ช่วยสร้างเครือข่ายและส่งเสริมความร่วมมือระหว่างชุมชนให้กว้างขวางขึ้น สถานศึกษาสามารถ นำไปประยุกต์ใช้เป็นแนวทางการบูรณาการการศึกษาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่บูรณา การกับหลักสูตรการศึกษาทั้งในระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา และอุดมศึกษา โดยใช้ฐานการเรียนรู้ที่มีอยู่ในชุมชน เพื่อให้นักเรียนและนักศึกษาได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตตามแนวคิดการศึกษา ที่ยั่งยืน หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถนำไปใช้ในการประชาสัมพันธ์และส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรได้อย่าง เป็นระบบ ทำให้นักท่องเที่ยวสามารถเข้าถึงข้อมูลแหล่งท่องเที่ยว และกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเกษตรและวิถี ชุมชนได้อย่างสะดวก การพัฒนาแพลตฟอร์มวิสาหกิจชุมชนในการเพิ่มช่องทางจำหน่ายสินค้า OTOP และส่งเสริม การท่องเที่ยวเชิงเกษตรบูรณาการกับการศึกษาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนในพื้นที่จังหวัดสมุทรปราการ มีข้อจำกัดใน การศึกษาไม่ครอบคลุมทุกด้านและทุกพื้นที่ มีทดลองใช้ในชุมชนเดียว และระยะเวลาสั้น ในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1) ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการพัฒนาแพลตฟอร์มการจำหน่ายสินค้า OTOP และการส่งเสริม การท่องเที่ยวเชิงเกษตรในพื้นที่จังหวัดสมุทรปราการ เพื่อหาความเชื่อมโยงและพัฒนาแนวทางที่เหมาะสมในการ ส่งเสริม 2) ควรศึกษาพื้นที่อื่นในจังหวัดสมุทรปราการและจังหวัดใกล้เคียง และ 3) ควรเน้นการวิจัยและพัฒนา แนวทางการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนในจังหวัดสมุทรปราการที่มีความต่อเนื่อง เพื่อให้การท่องเที่ยวเชิงเกษตร มีความยั่งยืน ทั้งในด้านการอนุรักษ์ธรรมชาติและส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจในชุมชนท้องถิ่น

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัย เรื่อง การพัฒนาแพลตฟอร์มวิสาหกิจชุมชนในการเพิ่มช่องทางจำหน่ายสินค้า OTOP และส่งเสริม การท่องเที่ยวเชิงเกษตรบูรณาการกับการศึกษาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนในพื้นที่จังหวัดสมุทรปราการ งานวิจัยนี้ได้รับ ทุนสนับสนุนจากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ผู้วิจัยขอขอบคุณผู้ที่เกี่ยวข้อง ทุกท่านในการอนุเคราะห์ทุนวิจัย ที่ทำให้การวิจัยครั้งนี้สำเร็จเรียบร้อยด้วยดี และกราบขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญ ในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัยให้ถูกต้องตามระเบียบวิธีการวิจัย เกิดความน่าเชื่อถือต่อผลงานวิจัย

เอกสารอ้างอิง

- กรมการพัฒนาชุมชน. (2553). คู่มือการลงทะเบียนผู้ประกอบการ OTOP ประจำปี 2553. กรุงเทพมหานคร: กรมการพัฒนาชุมชน.
- กัญญามาน อินทวงศ์. (2550). การจัดการวิสาหกิจชุมชน. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยพิษณุโลก.
- จังหวัดสมุทรปราการ. (2568). ข้อมูลทั่วไปของจังหวัด. เรียกใช้เมื่อ 1 กุมภาพันธ์ 2568 จาก <https://www.samutprakan.go.th/ข้อมูลทั่วไปของจังหวัด/>
- บุญชม ศรีสะอาด. (2560). การวิจัยเบื้องต้น. (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.

- วรวิมล ภัคดีบุรุษ. (2563). การพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงเกษตรโดยชุมชนของบ้านดอนซาก ตำบลห้วยงู อำเภอนาคู จังหวัดชัยนาท โดยกระบวนการมีส่วนร่วมและการสื่อสารชุมชน. วารสารธรรมศาสตร์, 39(2), 24-45.
- สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์. (2560). รายงานผลการสำรวจพฤติกรรมผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในประเทศไทย ปี 2560. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์.
- สิน พันธุ์พินิจ. (2547). เทคนิคการวิจัยทางสังคมศาสตร์. กรุงเทพมหานคร: วิทย์พัฒน์.
- Blaschke, M. et al. (2018). Capabilities for digital platform survival: Insights from a business-to-business digital platform. San Francisco: Association for Information Systems.
- Buhalis, D. (1998). Strategic use of information technologies in the tourism industry. Tourism Management, 19(5), 409-421.
- Munpao, P. & Netwong, T. (2021). Digital platform to upgrade service business in the COVID-19 era. Journal of Management Science, Sakon Nakhon Rajabhat University, 1(1), 57-65.
- Sitthijindar, P. (2016). Agro-tourism development through community participation in Khlong Phlu Subdistrict, Khao Khitchakut District, Chanthaburi: Research report. Chanthaburi: Rambhai Barni Rajabhat University.